

רע"פ 4911/16 - אלי הראל נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 4911/16

כבוד השופט ס' ג'ובראן
אלי הראל

לפני:
המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי מרכז-לוד מיום 8.5.2016 בעפ"ג
26174-03-16 שניתן על ידי כבוד השופטים: א' טל -
נשיא, ז' בוסתן וז' בורנשטין

עו"ד תמיר סולומון

בשם המבקש:

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (הנשיא א' טל, והשופטים ז' בוסתן וד"ר שמואל בורנשטין) בעפ"ג 26147-03-16 מיום 8.5.2016, במסגרתו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום ברמלה (השופט ה' אבו שחאדה) בת"פ 34197-11-12 מיום 14.2.2016, בגדרו הושתו על המבקש 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות; 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור עבירה דומה לזו שהורשע בה למשך 3 שנים; קנס בסך 30,000 ש"ח; וחתימה על התחייבות כספית בסך 20,000 ש"ח.

2. המבקש טוען כי הבקשה מעלה במסגרתה שאלות משפטיות מהותיות ונכבדות העוסקות באפליה בין נאשמים ומקרים דומים למדי, וככאלה הן חורגות מעניינו הפרטני ומצדיקות לדידו מתן רשות ערעור. בפרט, העותר סבור כי הבקשה מעלה לדיון את חשיבותם ופירושם של עקרונות הצדק, השוויון ואחידות הענישה. בהתאם, המבקש עותר מבית

עמוד 1

משפט זה גם להקל בעונש עבודות השירות שהוטל עליו, אשר לטעמו הוא קשה ומכביד עליו מאוד.

3. אין בידי לקבל את הבקשה למתן רשות ערעור. הלכה היא כי אין מעניקים רשות לערעור שני, אלא אם עולה סוגיה עקרונית בעלת חשיבות כללית, בין משפטית ובין ציבורית (בר"ע 103/82 חנין חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982)), או אם ישנם שיקולי צדק ייחודיים בנסיבות המקרה (ראו: רע"פ 5066/09 אוחיון נ' מדינת ישראל (22.4.2010)). לא מצאתי כי הבקשה שלפניי מעוררת שאלה משפטית עקרונית שכזו או מעלה שיקולי צדק שכאלו. עיינתי בבקשה, ובפסקי הדין של בית משפט השלום ובית המשפט המחוזי, וניכר כי הערכאות הקודמות כבר נתנו דעתן לטענות המועלות בבקשה – ובפרט להשוואת הענישה למקרים דומים המוצגים גם כעת – ואינני סבור כי יש מקום לשנות מאשר הן קבעו. יתרה מכך, טענותיו של המבקש נוגעות גם לחומרת העונש שהושת עליו. הלכה היא כי טענות לעניין זה אינן מקימות עילה למתן רשות ערעור אלא במקרים חריגים של סטייה ניכרת ממדיניות הענישה (ראו: רע"פ 9102/15 פאר נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (26.1.2016); רע"פ 1429/13 מוסרי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (25.7.2013)). סבורני כי המקרה הנוכחי אינו נמנה על אותם מקרים. לא שוכנעתי כי סטייה כאמור הוכיחה על ידי המבקש, ומעיון בפסיקה הקיימת במקרים דומים בנסיבותיהם עולה כי אכן מדובר בעונש שאין בו כל סטייה – ובוודאי שלא ניכרת – ממדיניות הענישה הנהוגה במקרים כגון זה. אשר על כן, לא מצאתי כי המבקש העלה עילה המצדיקה דיון ב"גלגול שלישי", ומשכך דין הבקשה להידחות.

4. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ט"ז בסיון התשע"ו (22.6.2016).

ש ו פ ט